

Pod Rifnikom gojijo evropski feng šuj

Prepoznavanje potencialov kraja s pomočjo geomantije – Zemlja kot živ organizem

Ko je zunaj lilo kot iz skafila in so se nad Rifnikom dvigale meglice, je bilo ob peči v stari hiši pod šentjursko »Goro«¹ prijetno toplo. Za lesono mizo so zbrani z ogljem slikali zaobljene motive. Te bodo čez nekaj dni poskušali s klesanjem preslikati na kamen. Skulpture bodo ob zimskem solsticiju, ko bo sonce na najnižji točki svoje poti, podarili svojemu kraju. Cilj druženja, ki temelji na zakonitostih geomantije, ni le ustvarjanje, ampak prepoznavanje danosti prostora in vključevanje naravne in kulturne dediščine v inovativno turistično ponudbo zelene turizma.

Ací Urbajs, ki se ukvarja z ekološkim in biodinamičnim kmetovanjem, je pred leti s skupino somišljenikov med Kalobjem, Rifnikom in Resevno ustanovil skupino KRRES. Skupina si s svojim načinom kmetovanja prizadeva za dvig ekološke ozaveščenosti in razumevanja, da je narava človeku dana v dar in ga oskrbuje z vsem, kar potrebuje, človek

pa jo mora v zameno za njeno obilje razumeti in jo spoštovati. Z biodinamiko se dopolnjuje tudi geomantija, ki jo poznamo tudi pod imenom celostna ekologija ali sveta geografija. Ací jo je odkrival, ko so njegove roke delale z zemljo in vinsko trto, podrobneje pa se je z njo seznanil na izobraževanju, ki si ga je podaril ob abrahamu. Možnost, da njene zakonitosti predstavi ne le ekološkim kmetom in pridelovalcem v trikotniku med Kalobjem, Resevno in Rifnikom, ampak vsem domačinom, se mu je ponudila z uspešno prijavo projekta, katerega nosilec je Krajevna skupnost Šentjur – Rifnik, na razpis Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja.

Zgodbe dediščine

Skupina udeležencev na delavnicah pod vodstvom mentorjev Roberta in Karin Lavina ni stalna, ampak se spreminja, širi, diha in raste kot nekaj organskega. Vrata so odprta za vse, ki jih zanima razmišljanje o okolju in odnosih v njem. Minulo soboto je skupaj glave

staknilo ducat domačinov, ki iščejo potencialne svojega kraja. In kot kaže, je teh na malem prostoru v izobilju. Stari mlin opozarja na nekdanje razvito mlinarstvo, na pobočjih vseh treh hribov je doma vinogradištvo, ogromno je kmetij, kjer se ukvarjajo s pridelavo žit, peko kruha in peciv, spet drugi se preživljajo z ekološko živinorejo, s permakulturo, z nabiralništvom samoniklih rastlin, na Kalobju cveti zeliščarstvo. Delavnice so tudi priložnost za razmišljanje o tkanju povezav s tradicijo in za iskanje lastne zgodbe. »Če ljudje pridelujejo pšenico za velike trgovce, njihova individualnost ni zabeležena, če pa kmet iz svoje pšenice naredi kruh in ga proda, je stvar popolnoma drugačna. Ljudje so precej bolj samozavestni, ko

znajo spoštovati svojo dediščino,«² pojasni Urbajs.

Zdravljenje prostora

Udeleženci delavnic se ne seznanjajo le s teoretičnim znanjem, ampak se učijo in spoznavajo doživljaljsko, z razvijanjem lastnega šestega čuta (intuicije) in občutljivosti za zemljo in naravo. Minulo soboto so se s slikanjem pripravljali na izdelavo kozmogramov – kamnov z vklesanim emblemom. Ti se sicer, kot je pojasnil Lavin, uporabljajo za zdravljenje prostora, imenovano litopunktura. Vendar bodo nastale izklesane skulpture služile predvsem kot darilo kraju in ne kot zdraviljeli. Ker jih bodo postavili nasproti starega mlina, kjer so s pomočjo nekega klesalskega

»Naše okolje je zelo bogato z nadčutnim, ogromno je dediščine, ki nas spodbuja, da se je dotikamo in v njej uživamo. Posel pride potem. Sam sem iz materialistične pobude, kako se pripravljati za trženje na sejmih, iskal duhovno pot. Šele ko se z neko dejavnostjo ukvarjaš iz globokega spoštovanja do kraja, se obrnejo tudi ekonomski tokovi. Največja vrednota tega, s čimer se ukvarjamo ekološki kmetje, je, da najprej kraj vprašamo, kaj si želi,«³ pravi Ací Urbajs.

kamne, bodo opozarjale na to posebnost. In tako se bo morda rodila nova priložnost – če bodo do kamnov namreč uredili ustrezne poti, bodo lahko zanimivost tega prostora doživeli tudi obiskovalci. V sklopu delavnic bodo sodelovali lokalnih umetnikov, obrtnikov, osnovnošolcev prostor oblikovali še z glasbo, literaturo, dramsko igro ...

Sodelovanje kljub različnosti

»Ko začneš brodit po naravi, se pred tabo odstirajo za-

konitosti. Ko jih raziščeš, jih lahko zelo enostavno posreduješ obiskovalcem,«⁴ preprosto pojasni Urbajs. Spoznanja geomantije so po njegovem prepričanju eden od načinov, kako širše območje še bolj povežati in ga približati okolici. Cilj nikakor ni razvijanje množičnega turizma, ampak sodelovanje med ponudniki, ki morajo vsak pri sebi izoblikovati svoj načrt. In kako to deluje na Rifniku? Če pride tja avtobus ljudi, se kmetje med sabo obvestijo in si med seboj pomagajo, kljub temu, da nimajo enotne »tržne politike«. Pridelovalci delujejo kot mreža, ki obiskovalcem ponudi izdelke glede na njihove želje, in prišliki tako od njih odhajajo zadovoljni.

TINA VENGUST
Foto: SHERPA

Kozmogrami so izdelki, ki niso samo ustvarjalni, ampak tudi učinkoviti. Če so postavljeni na pravilno območje, ki ima življenjski pomen za prostor, pomagajo vzpostaviti ravnovesje energij. Poletji je skupina tak kozmogram postavila na točki dostopa do Rifnika, od koder pot vodi proti arheološkemu najdišču. »Skulptura kliče po izboljšanju dostopnih poti, ki jih je treba na novo bolje označiti, in k boljši komunikaciji, kar je za prebivalce dodaten doprinos, da kraj diha,«⁵ je pojasnil mentor Robert Lavin.

Skice so predloge za kamnite skulpture. Te bodo klesali v naslednjih dneh in jih bodo postavili ob zimskem solsticiju. Danes je pomen tega dne večinoma utonil v pozabo, medtem ko je bil za starodavna ljudstva eden od pomembnejših dogodkov, saj so se dnevi začeli znova daljšati. Dogodek bodo povezali še z drugimi umetnostmi in ga najverjetneje združili s kresom na Rifniku. Kot so povedali na delavnici minulo soboto, bodo takrat energije odfrčale od sodelujočih, da se jih bo hrib lahko najedel.

»Nekaj nezavednega se oblikuje. To je moj mali stražar, ki ga vedno pobožam, ko vstopim v ta prostor, v to paličkovo deželo, ta kamnolom,«⁶ je dejal Ací Urbajs (desno) ob sliki, ki je pred njim nastajala na listu papirja. Verjame, da je geomantija pot do osebnostne rasti, s katero hkrati pride tudi dodana vrednost tega, kar človek dela z ljubeznijo. Druženja, s katerimi pod Rifnikom prehijajo led, je opisal kot zanimiva, saj vsak udeleženec oblikuje prostor po svoje.

Maša Debeljak je krajinska arhitektka, ki se je z geomantijo srečala med študijem, ko so omenjali Marka Pogačnika. Rifnik, ki ga tudi sama vidi, ko stoji iz hiše na Ponitvi, je po njenem mnenju prevladujoča podoba kraja, ki jo vsi vidijo iz mesta. Na svoji skici ga je predstavila kot središče prostora, ki se na severu odpira v mesto in se spaja z njim. Kot je dejala, vidi v geomantiji smisel in tudi priložnost ter nov pristop na področju njenega dela, krajinske arhitekture.

Nostalgija Radia Celje
VSAKO SREDO od 5. do 9. ure